

புதிய அவையம்

காலாண்டு மின்னிதழ்

ISSN : 2456-821X

பரணர் பாடல்களில் இலக்கிய ஆக்கமுயற்சிகள்

முனைவர் ஆ. சந்திரன்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ் முதுகலை & ஆய்வுத்துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

திருப்பத்தூர்

திருப்பத்தூர் மாவட்டம்

chandran@shcpt.edu

முன்னுரை

சங்க காலப் புலவர்களில் மிகச்சிறந்த புலவர்கள் என்ற ஒரு பட்டியலைத் தயார் செய்தால் அப்பட்டியலில் பரணர் பெயர் நிச்சயம் இடம்பெறும். அதற்கு முக்கிய காரணங்களாக இரண்டினைச் சுட்டலாம். ஒன்று பாடலின் எண்ணிக்கை மற்றொன்று பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுக் குறிப்புகள். பரணரால் பாடப்படுவது பாராட்டுதற்குரியது என்ற கருத்தில் “பரணன் பாடினன் மற்கொல்.....” (புறம்.99:12) என்று அவ்வையாரால் அவர் வாழ்ந்த காலத்திலே சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பரணரால் பாடப்பட்டோர்களாக, ‘சேரர் மரபில் - எழுமுடி மார்பின் எய்திய சேரல், கடல் பிறக்கு ஓட்டிய செங்குட்டுவன், குடவர் கோமான் பெருஞ்சேரலாதன், குட்டுவன், குட்டுவன் சேரல், சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவன், சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், பெரும்பூண் பொறையன், பொறையன், மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ ஆகியோரும், சோழர் மரபில் - கரிகாலன், சோழன் உருவப் பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னி, (சோழன் மணக்கிள்ளி), சோழன் வேல்பஃறடக்கைப் பெருவிறற் கிள்ளி, தித்தன் ஆகியோரும், பாண்டியர்களில் - பசும்பூட் பாண்டியன், செழியன், ஆகியோரும், சிற்றரசர்கள் உள்ளிட்ட மன்னர் முதலானோர்களில் - அழிசி, சேந்தன், அகுதை, அஞ்சி, அறுகை, அதியமான் நெடுமானஞ்சி, ஆட்டனத்தி, ஆய், ஆய் எயினன், ஆரியப் பொருநன், (ஆரிய அண்ணல்), எயினன், எவ்வி, ஐயை, ஓரி, கட்டி, கணையன், கழுவன், குறும்பியன், ஞிமிலி, தழும்பன், திதியன், தித்தன் வெளியன், நள்ளி, நல்லடி, நன்னன், நன்னன் ஆய், நெடுமிடல், பழையன், பாணன், பிண்டன், பேகன், மத்தி, மருதி, மலையன், மிஞிலி, மோகூர் (மன்னன்), வல்லங்கிழான் நல்லடி, விச்சியர் பெருமகன், விரான், வெளியன் வேண்மான், அன்னிமிஞிலி’ ஆகியோரும் அறியப்படுகின்றனர். சங்க கால மன்னர்களின் இந்த நீண்ட பட்டியல் பரணரின் தனித்தன்மையைக் காட்டுகின்றது. அதேவேளை அவர் பாடிய 85 பாடல்களில் அகப்படல்கள் அதிக அளவிலும் (62) புறப்படல்கள் (23) குறைந்த

எண்ணிக்கையிலும் உள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏன் இந்த முரண்பாடு? அகப்பாடல்களில் அதிகப்படியான வரலாற்றுக் குறிப்புகளைக் கூறக்காரணம் என்ன? அகப்பாடல்களிலும் அகநானூற்றிலும் அதிகப்படியான (62 இல் 34 பாடல்கள்) பாடல்களை இவர் பாடக்காரணம் என்ன? என்பன போன்ற வினாக்கள் இங்குத் தொக்கி நிற்கின்றன. அவற்றிற்கான விளக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதே இந்தக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பரணர் பாடல்களும் அவற்றின் உள்ளடக்கமும்

மேற்கண்ட ஐயங்களுக்கான விளக்கங்களை அறிய அவருடைய பாடல்களின் உள்ளடக்கத்தை அறிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியமாகும். பதிற்றுப்பத்து ஐந்தாம் பத்திலுள்ள 10 பாடல்களும், புறநானூற்றில் உள்ள 4, 63, 141, 142, 144, 145, 336, 341, 343, 348, 352, 354, 369 ஆகிய 13 பாடல்களும் இவரால் பாடப்பட்டப் புறப்பாடல்களாகும்.

இவரால் பாடப்பட்டதாக அகநானூற்றில் 34 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை குறிஞ்சித்திணையில் (62, 122, 142, 148, 152, 162, 178, 198, 208, 212, 222, 258, 262, 322, 372) பதினைந்து, மருதத்திணையில் (6, 76, 116, 186, 196, 226, 236, 246, 266, 276, 326, 356, 376, 386, 396) பதினைந்து, பாலைத்திணையில் (125, 135, 181, 367) நான்கு என்ற எண்ணிக்கையில் உள்ளன. இவற்றில் குறிஞ்சி - 178, மருதம் - 276, பாலை - 367 ஆகிய மூன்று பாடல்களில் மட்டும் புறச்செய்திகள் இடம்பெறாதவை. எஞ்சிய முப்பதொரு பாடல்களிலும் புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் 12. அவை, குறிஞ்சியில் (6, 201, 247, 265, 356) ஐந்து, மருதத்தில் (100, 260, 280, 300, 310, 350) ஆறு, நெய்தலில் (270) ஒன்று என்ற எண்ணிக்கையில் உள்ளன. இவற்றில் குறிஞ்சி - 247, 356 மற்றும் மருதம் - 310 ஆகிய மூன்று பாடல்களில் மட்டும் புறச்செய்திகள் இடம்பெறவில்லை. எஞ்சிய ஒன்பது பாடல்களிலும் புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

குறுந்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் 16. அவை, குறிஞ்சியில் (36, 60, 73, 120, 165, 199, 292, 298) எட்டு, மருதத்தில் (19, 89, 258, 393, 399) ஐந்து, முல்லையில் (24) ஒன்று, நெய்தலில் (128, 328) இரண்டு என்ற எண்ணிக்கையில் உள்ளன. இவற்றில் முல்லை 24, குறிஞ்சி - 36, 60, 120, 165, மற்றும் மருதம் - 399 ஆகிய ஆறு பாடல்களில் மட்டும் புறச்செய்திகள் இடம்பெறவில்லை. எஞ்சிய பத்துப் பாடல்களிலும் புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து பரணரின் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள புறச்செய்திகளின் எண்ணிக்கையானது குறுந்தொகை நற்றிணை, அகநானூறு எனப் பாடல்களின் அடியளவிற்கு ஏற்ப படிப்படியாக அதிகரிப்பதை அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது. அது பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

வ.எ	தொகை நூல்கள்	பாடல்களின் எண்ணிக்கை	புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றவை	அகம் மட்டும்	அகம் - புறம் வளர்ச்சி / மாற்றம் %
1	குறுந்தொகை	16	10	6	62.5%
2	நற்றிணை	12	9	3	75 %
3	அகநானூறு	34	31	3	91.17%
	மொத்த பாடல்கள்	62	50	12	80.64%

மேற்கண்ட அட்டவணையிலிருந்து பரணரது அகப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுக் குறிப்புகள் குறுந்தொகையில் 62.5%, நற்றிணையில் 75%, அகநானூற்றில் 91.17% எனப் படிப்படியாக அதிகரித்துச் செல்வதை அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது. இது எட்டுத்தொகையில் உள்ள அகப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள புறச்செய்திகளின் எண்ணிக்கையானது 'ஐங்குறுநூற்றில் -17, குறுந்தொகை - 27, நற்றிணை - 59, அகநானூறு -288² என்று படிப்படியாக அதிகரித்துச் செல்வதை ஒத்துள்ளது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், இக்குறிப்புகள் 'ஒரு தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் குறிக்கும் குறிப்புகளுக்கும் அவை ஒவ்வொன்றும் கொண்டுள்ள பாடலின் நெடுமைக்கும் ஒரு நேரடித்தொடர்பு நிலவுகின்றது'³ என்ற கைலாசபதியின் கருத்தையும் நினைவூட்டுகின்றது.

அத்துடன், அகநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள 400 பாடல்களில் 149 பாடல்களில் அதாவது, பாதிக்கும் சற்றுக் குறைவான பாடல்களில் புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்றால், பரணர் பாடிய 62 அகப்பாடல்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட (62 க்கு 50 என்ற அளவு) பாடல்களில் புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த எண்ணிக்கையானது மிகவும் அதிகம் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இதற்கு காரணங்கள் பல இருக்கலாம் என்றாலும், அவற்றில் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்ய இவர் முயன்றுள்ளதை முக்கியமானதாகக் கூறலாம்.

அத்துடன், அகநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள புறச்செய்திகளின் 288 என்ற எண்ணிக்கையானது 149 பாடல்களின் வரி நீட்சிக்குத் துணைபுரிகின்றன. ஆனால் எஞ்சிய 251 பாடல்களின் வரிநீட்சிக்குத் துணைபுரிவது எது? என்ற கேள்வியும் இங்கு இயல்பாக எழுகின்றது. இந்தக் கேள்விக்கு விடை காண நாம் எட்டுத்தொகையில் உள்ள பாடல்களுக்கும் பத்துப்பாட்டில் உள்ள பாடல்களுக்கும் இடையிலான உறவை அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகள்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கமானது தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களில் தொடங்கித் தொடர்நிலைச் செய்யுள்களை நோக்கி நகர்கிறது. சுமார் 450 ஆண்டுக் கால இடைவெளியில் இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களில் ஒரு படிநிலை வளர்ச்சிக் காணப்படுகின்றது (கர்த்திகேச சிவத்தம்பி - 2007). இது பற்றி (திணை வரையறையைத் தாண்டி) நாம் விரிவாக ஆராய வேண்டியுள்ளது.

அது ஒருபுறமிருக்க, பத்துப்பாட்டில் உள்ள குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கும் எட்டுத்தொகையில் உள்ள குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களுக்கும், அதுபோல் முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடைக்கும் முல்லைத்திணைப் பாடல்களுக்கும், திருமுருகாற்றுப் படை நீங்கலான மற்ற நான்கு ஆற்றுப்படைப்பாடல்களுக்கும் எட்டுத்தொகையில் உள்ள (புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து) ஆற்றுப்படைப்பாடல்களுக்கும் இடையே உருவத்தில் (அகம் - ஆற்றுப்படை) வேறுபாடுகள் இருப்பினும், உள்ளடக்கத்தில் 1.அரசனின் சிறப்புகள், 2.நாட்டு வளம் மற்றும் நாட்டு மக்களின் பல்வேறு செயல்பாடுகள், 3.உத்திமுறை ஆகிய மூன்றிணை மட்டுமே கொண்டுள்ளன. இதைப் பட்டினப்பாலை - பெரும்பாணாற்றுப்படை இடையிலான உறவைக்கொண்டு விளங்கிக்கொள்ளலாம்⁴.

வ.எ	உறவு	பட்டினப்பாலை	பெரும்பாணாற்றுப்படை
1	விளித்தல்	தலைவன் நெஞ்சை விளிப்பதாக	பாணன் வேறொரு பாணனை விளிப்பதாக
2	ஆற்றுப்படுத்துவோன்	தலைவன் தன் நெஞ்சை ஆற்றுப்படுத்துகின்றான்	பரிசில் பெற்றுத் திரும்பும் பாணன் புதியபாணனை ஆற்றுப்படுத்துகின்றான்
3	ஆற்றுப்படுத்தப்படும் பொருள்	தலைவியை விட்டுப்பிரிந்து செல்லக்கூடாது என்பது	அரசனிடம் பொருள் பெறுவதுதான் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது
	உத்தி	தலைவன் நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்தல்	ஆற்றுப்படுத்துதல்

அதாவது, ஆற்றுப்படுத்துவோன் - ஆற்றுப்படுத்தப்படுபவர் - ஆற்றுப்படுத்தப்படும் பொருள் என்ற அமைப்பில் இது அமைந்துள்ளது. கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணாரின் புலமையே அகம் x ஆற்றுப்படை என்ற எதிரெதிர் பண்புகளைக் கொண்ட பாடல்களை மேற்கண்ட உத்திமுறையால் இணைத்தது. இது சங்க காலத்தில் நிகழ்ந்த புதிய இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளில் ஒன்றாகும்.

இத்தகைய இலக்கிய ஆக்க முயற்சியின் தோற்றம் பற்றியும், இவ்வாறான புதிய இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர்கள் பற்றியும் குறித்து விரிவாக ஆராயவேண்டியுள்ளது. நம்முடைய நோக்கம் அதுவன்று என்றாலும், இத்தகைய முயற்சி மேற்கொண்டவர்களில் பரணரும் ஒருவர் என்பதை மேற்கண்ட குறிப்புகள் மெய்ப்பிக்கின்றன (அவர் பாடிய 62 அகப்பாடல்களில் 50 பாடல்களில் புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதே இதற்குச் சான்று).

என்றாலும், வெறும் புறப்பாடல்களின் இணைவினால் மட்டும் இங்கு வரிநீட்சி நிகழ்கிறதா? என்றால் இல்லை. எனில் புறக்கருத்துக்களை அகத்தில் சொல்ல வேண்டிய காரணம் என்ன? என்ற கேள்வி இங்கு எழுகின்றது.

பாடல்களின் அடியளவு நீட்சிக்குக் காரணங்கள் இரண்டு.

1. காதல் - வீரம் பற்றிய விவரிப்பு

2. புலவரின் புனைவுத்திறன்⁵

என்ற இரண்டு அம்சங்கள் அன்றி வேறொன்றில்லை. இதைப் பட்டினப்பாலை பாடல் நன்கு உணர்த்துகிறது.

301 வரிகளைக்கொண்ட பட்டினப்பாலையில் உள்ள தலைவனின் கூற்றாக வரும் அகம் சார்ந்த 6 வரிகளை நீக்கிவிட்டால் அப்பாடல் 295 வரிகளைக்கொண்ட (சோழநாட்டு வளம், சோழனின் பெருமையைப் பற்றிக் கூறும்) புறப்பாடலாகும். தலைவன் தன்னுடைய நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாக வரும் அவ்வரிகள்தான் புறப்பாடலை அகப்பாடலாக மாற்றுகிறது. 'பட்டினப்பாலையின் இப்பண்பு முற்றிலும் புறத்திணைக்குரிய ஒரு பாடாண் பாடல் கற்பனை சேர்த்த ஓர் உத்தி முறைமையால் வேண்டுமென்றே அகத்திணை ஆக்கப்படுகின்றது' அதாவது, 'இங்கு அகப்பாடலின் முதல் கரு உரி மரபு அதாவது அகப்பாடலின் தன்னியல்பான உணர்வெழுச்சி (Spontaneity) செயற்கையாக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம்'⁷ இத்தகைய முயற்சியானது அக்கல புலவர்கள் பலரைப் போல் பரணரும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

அவருடைய பாடல்கள் சிலவற்றைப் பகுத்துக் காண்பதன் மூலம் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

சான்று -1 (அகம் 152 ஆம் பாடல்)

'நெஞ்சே! தித்தன் வெளியன் என்பான் நுண்மையான கோலையுடைய பாணரைப் பாதுகாத்த பெரிய புகழையும், சினமிக்க படைகளையும் உடையவன். ஒலிக்கின்ற நீர்ப்பரப்பினையுடைய கானலம் பெருந்துறை என்னும் பட்டினத்துக்கு உரியவன். அப்பட்டினத்தே செல்வத்தைக் கொண்டுவந்து தரும் நல்ல மரக்கலம் உடையுமாறு கூட்டமாகத் திரண்டு வந்து தாக்கும் இறா மீன் போல் திரண்ட படையுடன் வந்து தாக்கும் மிக்க படை கொண்ட பிண்டன் என்பானை நன்னன் என்பான் வென்று பகை சூடினான். வெற்றி வேலினைக் கொண்ட அந்நன்னன், நிலைத்து நிற்கக் கூடிய நல்ல புகழ் மேம்பட்ட ஈகையாளன். பரிசிலர்க்குக் களிறுகளை வழங்கி மகிழும் வள்ளன்மை உடையவன். பாரம் என்னும் ஊர்க்குத் தலைவன். முத்தாரம் பூண்ட மார்பையுடையவன். அவனது ஏழில் என்னும் நெடிய மலையைச் சார்ந்த பாழி என்னும் பக்க மலையிடத்துள்ள மகிழ்ந்தாடும் மயிலின் தோகையைப் போன்ற வளைந்த சுருண்ட கூந்தலை உடையவன் தலைவி' (அகம் 152: 1-14) இப்பாடலின் முதற்பாதியில் தலைவியின் கூந்தலுக்கு உவமையாகத் தித்தன் ஈகை, பிண்டன் - நன்னன் போர், நன்னன் ஈகை, கூறப்பட்டுள்ளன. அடுத்து,

“(தலைவியின்) இவள் தோள்கள் வலிய வில்லையுடைய வீரர்க்குத் தலைவனாகிய நள்ளி என்பானின் சோலைகள் மிகுந்த பக்க மலையிடத்தே, வண்டுகள் உண்ணும்படி மலர்ந்த கடவுள் சூடுதற்குரிய காந்தள் மலர்கள் பலவுள்ளும், வியப்புத்தரும் அழகிய மலர்கள் பல ஒருசேர மணக்குமாறு போல் மணக்கும் தன்மையுடையன. மேலும், அவை தம்மை நினைந்து வரும் பரிசிலர்களுக்கு அவர் கல்வியில் வல்லவராயினும் வள்ளன்மை இல்லாதவராயினும், மிடாச் சோற்றை உண்கலத்தின் குழி நிரம்புமாறு கொடுக்கும் பெருமை மிக்க, யானைகளையுடைய ஆய் என்பவனது தலையாறு என்னுமிடத்து நிலைபெற்ற மிகவும் உயர்ந்த மலையின் கண் வளர்ந்துள்ள மூங்கில் கணுக்களின் இடைப் பகுதியை ஒத்துத் திரண்டு அழகுடன் காணப்படும்” (அகம் 152:14-24) என்று பாடலின் தொடர்ச்சி தலைவியின் தோளின்

அழகை விவரிக்கும் முகமாக நள்ளியின் நாட்டுவளம், ஆய் வள்ளன்மை ஆகியனவற்றை விளக்குகின்றன. 24 அடியளவு கொண்ட இப்பாடலில்,

‘நெஞ்சு நடுங்க அரும்படர் தீர வந்து
கன்றுழை நண்ணிய சீறார் ஆங்கண்
செலீஇய பெயர்வோள் வணர்சுரி ஐம்பால்

.....
.....தோளே

.....நடுங்குதுயர் தருமே.’ (அகம். 152)

என்ற நான்கு அடிகள் மட்டுமே அகமாக உள்ளன. எஞ்சிய 20 அடியளவிற்குப் புறச்செய்திகளின் விவரிப்புகள்தான் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தகைய விவரிப்பனது பட்டினப்பாலையிலும் (மேலும் நீண்டு காணப்படுகிறது) காணமுடிகிறது.

பட்டினப்பாலையில் இயற்கை வருணனைகளையும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பல்வேறு வளங்களையும் கூறி (பட்டி.1-217) இத்தகைய காவிரிப் பூம்பட்டினத்தையே

‘..... பெறினும்

வார் இருங்கூந்தல் வயங்கு இழைஒழிய

வாரேன் வாழிய நெஞ்சே.” (பட்டி.218-220)

என்று தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து வரமாட்டேன். நெஞ்சே நீ வாழ்வாயாக! என்று தலைவன் தன் நெஞ்சுக்குக் கூறுகிறான். பின்னர் மன்னனின் வீரம், போர், கொடை முதலிய குணநலன்களைப் பற்றி (பட்டி.220-299) விரிவாகக் கூறி இத்தகைய சிறப்புகளைப் பெற்ற திருமாவளவன்

‘..... தெவ்வர்க்கு ஒக்கிய

வேலினும் வெய்ய கானம் அவன்

கோலினும் தண்ணிய தடமென் தோளே” (பட்டி.299-301)

என்று தான் அடைந்திருக்கும் தலைவியின் தோள்கள் திருமாவளவனின் செங்கோலை விடக் குளிர்ச்சியானவை என்று கூறுகிறான். தலைவன் கூற்றாக வரும் மேற்கண்ட ஆறு வரிகள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்புகள் மற்றும் திருமாவளவனின் புகழ் ஆகியவற்றினைப் பற்றிக் கூறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது போல பரணரது அகப்பாடல்களிலும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. என்றாலும், அவை பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்களில் இருந்த சற்று மாறுபடுகிறது. அதாவது, பட்டினப்பாலை உள்ளிட்ட பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்களின் நோக்கம் மன்னரைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடுவதாக உள்ளது. ஆனால் பரணரின் பாடல்களில் ஒரு பாடலில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் அவை மன்னர்களைப் புகழ்வதாக மட்டுமே நிற்கவில்லை. அவர்களது மறை பக்கங்களையும் சுட்டி நிற்கின்றன.

இவ்வாறான அமைப்பைக் கொண்டதாக ஆறு பாடல்கள் (அகம் 6, 76, 142, 262, 356, 372, 396) உள்ளன. இப்பாடல்களில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் அவை பாடலின் பெரும்பான்மையான அடியளவிற்கு நீண்டதாக அமைந்துள்ளன.

அகநானூற்றில் உள்ள புறச்செய்திகளைக் கொண்ட மற்ற பாடல்களில் ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு மட்டும் இடம்பெற்றிருந்தாலும் அவையும் பாடலின் பெரும்பான்மையான அடியளவிற்கு நீண்டதாகவே அமைந்துள்ளன.

சான்று - 2 (அகம்.181 ஆம் பாடல்)

ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு மட்டும் இடம்பெற்றிருந்தாலும் அவையும் பாடலின் பெரும்பான்மையான அடியளவிற்கு நீண்டதாகவே அமைந்துள்ளன என்பதற்கு அகநானூற்றுப் பாடல் 181-னைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

“மிஞிலி என்பவன் போர்செய்வதில் வல்லவன். பகைவர் பாதுகாக்கும் அரண்கள் பலவற்றை வென்று கடந்தவன். மிகப்பெரும் சேனைகளை உடையவன். அவனுடன் முருகனை ஒத்த வலிமையையுடைய ஆய் எயினன் என்பான், குருதியால் போர்க்களம் சிவக்குமாறு வேலினைச் செலுத்திப் போரிட்டு இறுதியில் தோற்றுக் களத்தில் வீழ்ந்துபட்டான். எயினன் பறவைகளின்; பாதுகாவலன் ஆதலால், புதிய பறவைகளின் பெருங்கூட்டம் ஞாயிற்றின் ஒளிபொருந்திய கதிர்களின் வெப்பம் அவன் உடலில் படாமல் மறைப்பதற்காக வானத்தில் ஒன்றுகூடி வட்டமிட்டன. மகரக் கொடியை உச்சியிற் கொண்ட வானைத் தீண்டும் மதிலையும், உச்சியைக் காணமுடியாதவாறு ஒங்கி உயர்ந்துள்ள மாடங்களையும் உடைய காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை உடையது சோழநாடாகும். அந்நாட்டில் ஆலமுற்றம் என்னும் அழகிய இடம் புது வருவாயையுடைய ஊர்களைக் கொண்டது. சோழ மன்னர்களால் பாதுகாக்கப்படும் சிறப்பினை உடையது. பூக்கள் விரிந்தகன்ற துறையினையுடைய காவிரி என்னும் பெரிய ஆற்றின் அதிவேகத்துடன் ஆழ்ந்து ஓடுகின்ற நீரானது நுண்மணலைக் கொண்டு வந்து குவித்து மேடாக்கிய மணற்குவியல்களை உடையது. உலகம் யாவும் போற்றும் நல்ல புகழினையுடைய நான்கு வேதங்களைக் கொண்ட பழம்பெரு நூலைத் தந்தருளிய மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய சிறப்பினைக் கொண்டது. அவ்விடத்து, அழகாகச் செய்யப்பெற்ற பொய்கை சூழ்ந்த சோலையில் அமைந்த வீட்டில் உள்ள பேதைப் பெண்களால் அழகுறப் புனையப்பட்ட விளையாட்டுப் பாவைகளையுடைய துறையின்கண் எயினனை வட்டமிட்ட பறவைகள் வந்து தங்கும். அத்தகைய சிறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட சோழ நாட்டில்தான், விற்பவரது நறுமணப் பண்டங்களின் மணத்தினைப் பெற்ற வண்டுகள் மொய்க்கும் ஐந்து பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்ட கூந்தலினையும், மூங்கில் போல் திரண்ட அழகாகக் காண்பதற்கு இனிய மென்மையான தோளினையும் உடைய காண்பாரை வருத்தம் செய்யும் நம் தலைவி தங்கியிருக்கும் மணங்கமழும் தெருக்களையுடைய மணலால் இயன்ற பெரிய குன்றம் அமைந்துள்ளது’ (அகம்.81:4-26) சோழநாட்டின் நறுமணம் தலைவியின் கூந்தலில் வீசுகிறது என்பதைக் கூற இவ்வளவு நீண்ட விளக்கம் அவசியமா? என்பது சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று

இப்பாடலில் ‘நெஞ்சே! அணுகுவதற்கு அரிய காட்டை கடக்கவும் தயங்குகிறாய்! தலைவியைப் பார்க்கச் செல்லத் துணிகிறாய்! அவ்வாறு சென்றால் என் நிலையை அவளுக்கு எடுத்துக் கூறு’ (அகம்.181:1-3) என்ற தலைவனின் கூற்றாக வரும் மூன்று வரிகள் தவிர எஞ்சிய 22 வரிகள் புறம் சார்ந்தவையாக உள்ளன.

இதற்கு அடுத்தபடியாக நற்றிணையில் உள்ள பாடல்களும் அதற்கு அடுத்தபடியாக குறுந்தொகைப் பாடல்களும் என அடுத்தடுத்த நிலையில் இறங்கு முகமாக அடியளவில் குறைந்துகொண்டே செல்கின்றன. சான்றாக நற்றிணை மற்றும் குறுந்தொகையில் தலா ஒரு பாடலைப் பகுத்துக் காணலாம்.

சான்று -3 (நற்றிணை 265 ஆம் பாடல்)

‘இறகு புனம் மேய்ந்த அறு கோட்டு முற்றல்
அள்ளல் ஆடிய புள்ளி வரிக் கலை
.....
மாரி வண் மகிழ் ஓரி கொல்லிக்
கலி மயில் கலாவத்து அன்ன, இவள்
ஓலி மென் கூந்தல் நம் வயினானே. ’(நற்.265)

இப்பாடலில்,

1. காய்ந்த புல்லை மேய்கின்ற உதிர்ந்த கொம்பினையுடைய முதிர்ச்சியையுடைய சேற்றில் ஓட்டி வருந்தச் செய்த புள்ளியையும் வரியையும் உடைய கலைமானை எய்யும் ஓலியையுடைய அம்பினையும் வில்லினையுடைய வீரர் தலைவனாகிய பொலிவு பொருந்திய தோளிலே கவசம் பூட்டிய மிஞிலி என்பவனாலே காவல் செய்துவருகின்ற பாரம் என்னும் ஊரைப் போலவும்,

2. ஆத்தி மாலையையுடைய மார்பையுடைய சிலவாகிய ஊர்களை ஆட்சிகொண்ட செங்கோலையுடைய சோழனுடைய ஆரேறு என்னும் ஊரைப் போலவும்,

3. மழை போன்ற கொடையும் கள்ளுணவுமுடைய ஓரியென்பவனது கொல்லி மலையிலிருக்கின்ற செருக்கிய மயிலின் தோகைப் போலவும் தழைத்த மெல்லிய கூந்தலையுடையள் எனக்கூந்தலை விவரிக்க மூன்று வெவ்வேறு வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் பாடலில் உள்ள ஒன்பது அடியில் ஏழு அடியளவிற்குப் புறச்செய்திகள் உள்ளன. அடுத்து குறுந்தொகையில் ஒரு சான்றிணைப் பார்ப்போம்.

சான்று – 4 (குறுந்தொகை 258 அம் பாடல்)

‘வாரலெஞ் சேரி தாரனின் றாரே
அலரா கின்றாற் பெரும காவிரிப்
பலராடு பெருந்துறை மருதொடு பிணித்த

.....
அழிசி ஆர்க்கா டன்ன விவள்
பழிதீர் மாணலந் தொலைதல் கண்டே’ (குறு.258)

இப்பாடலில் ‘காவிரி நதியினது பலர் நீராடுகின்ற பெரிய நீர்த்துறையின்கண் வளர்ந்த. மருத மரத்தில் கட்டிய மேல் உயர்ந்த கொம்பை உடைய யானைகளை உடைய சேந்தனுடைய தந்தையும் கள்ளாகிய உணவையும் அழகிய விலங்குத் தொகுதியை வேட்டையாடும் தொழிலையும் பகைவருக்கு நரக வாழ்வைப் போன்ற துன்பத்தைத் தரும் ஒள்ளிய வானையும் உடைய இளைய வீரர்களுடைய தலைவனுமாகிய அழிசியினது ஆர்க்காடென்னும் நகரத்தைப் போன்ற’ (குறு.258 :2-7) என்று எட்டு அடியில் ஐந்து அடியளவிற்குப் புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

முடிவுரை

மூன்று அடியில் தொடங்கி 782 அடியளவிற்கு நீளம் சங்க இலக்கியப் பாடல்களுக்கிடையில் ஓர் உறவு உண்டு. உள்ளத்து உணர்வை அல்லது ஒரு காட்சியை அல்லது ஒரு சிறு சம்பவத்தைக் கூறத்தொடங்கி அதன் அளவு மெல்ல மெல்ல எவ்வாறு விரிவடைகிறது என்பதைப் பாடல்களின் இந்த நீட்சி நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறான போக்கு மூன்று அல்லது நான்கு நூற்றாண்டளவில் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்பதை சங்கப்பாடல்கள் (புலவர்கள், பாடல்களின் பின்புலம் பேற்றன) நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய விரிவாக்க முயற்சிகள் பலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய முயற்சியை முன்னெடுத்தவர்களில் பரணர் முக்கியமான பங்களிப்பை மேற்கொண்டுள்ளார் என்பது அவரது பாடல்களிலிருந்து நன்கு தெரிகிறது. அதேவேளை இவர் வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் மட்டும் மாறுபடுகிறார். அதாவது, பொதுவாக அக்கால புலவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் மன்னர்களின் புகழைப் பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருந்த வேளையில் இவர் மன்னர்களின் மறை பக்கங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். இது மன்னர்களின் தவறான செயல்கள் (உதாரணமாக நன்னன் – பெண் -கோசர் பற்றிய நற்றிணை - 270, குறுந்தொகை – 73, 292 முதலான...) மற்றும் வள்ளல்களைப் பற்றிய (தழும்பன், வீரான், நற்றிணை – 300, 350, குறுந்தொகை – 328 முதலான...) பதிவுகளைக் கூறலாம். இது மன்னரைப் புகழும் மரபிலிருந்து மாறுபடுகிறது. இதுவும் இவரது பாடல்களில் புறச்செய்திகள் இடம்பெற ஒரு காரணம் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. இது குறித்து விரிவாக ஆராயவேண்டியுள்ளது.

குறிப்பு விளக்கம்

1. வேங்கடராஜலு ரெட்டியார், 1998 (மறு. பதி), பரணர், உலகத்தமிழாராழ்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 600 113, பக்.91-145.
2. கைலாசபதி, க., 2006 (முதல் பதிப்பு), தமிழ் வீரநிலைக்கவிதைகள், குமரன் பதிப்பகம், சென்னை – 600 026, பக்.51-53.
3. மேலது ப.52.

4. சந்திரன், முனைவர் ஆ., 2013 (முதல் பதிப்பு), பாட்டும் சிலம்பும், செம்மூதாய் பதிப்பகம், சென்னை – 600 064, ப.24.
5. மேலது ப.28.
6. சிவத்தம்பி.கா, தொல்காப்பியமும் கவிதையிலும், குமரன் பதிப்பகம், சென்னை, 2007, ப.18
7. மேலது, ப.19

துணை நூற்பட்டியல்

1. கைலாசபதி, க., 2006, (முதல் பதிப்பு), தமிழ் வீரநிலைக் கவிதைகள், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை – 600 26.
2. சந்திரன், முனைவர் ஆ., 2013 (முதல் பதிப்பு), பாட்டும் சிலம்பும், செம்மூதாய் பதிப்பகம், சென்னை – 600 064.
3. சிவத்தம்பி, கா., 2007 (முதல் பதிப்பு), தமிழின் கவிதையியல், குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை - 600 098.
4. சிவத்தம்பி.கா, 2007 (முதல் பதிப்பு), தொல்காப்பியமும் கவிதையிலும், குமரன் பதிப்பகம், சென்னை- 600 098.
5. செயபால், முனைவர் இரா., (உ.ஆ), 2004 (மூன்றாம் பதிப்பு), அகநானூறு (தொகுதி1,2), நியுசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை – 600 098.
6. சோமசுந்தரனார், பொ.வே., 2001, பட்டினப்பாலை (மூ.உ.), திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல் பதிப்புக்கழகம், சென்னை - 600 018.
7. நாகராசன், முனைவர் வி., (உ.ஆ) 2004 (மூன்றாம் பதிப்பு), குறுந்தொகை (தொகுதி1,2), நியுசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை – 600 098.
8. பாலசுப்பிலமணியன், முனைவர் கு.வெ., (உ.ஆ), 2004 (மூன்றாம் பதிப்பு), நற்றிணை, (தொகுதி1), நியுசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை – 600 098.
9. பாலசுப்பிலமணியன், முனைவர் கு.வெ., (உ.ஆ,கு), 2004 (மூன்றாம் பதிப்பு), புறநானூறு (தொகுதி- 1,2), நியுசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், சென்னை – 600 098.
10. வேங்கடராஜலு ரெட்டியார், 1998 (மறு.பதி), பரணர், உலகத்தமிழாராழ்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 600 113.